

...Otevři mi oči pro krásu svého světa, dej mi pozorný sluch pro hlas stvoření. Děkuji ti za ty dny volnosti.

Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější.

Setkám se s lidmi, blízkými i cizími, děkuji ti a prosím tě, abych jim dovedl naslouchat, abych se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl, neboť mám čas.

Dej mi slova a činy, které dávají radost. Na všech cestách ať je se mnou tvá láska.

Dej, ať se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou.

Alfonso Pereira

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ P. BENEDIKTA

Náš nový kaplan (oficiálně farní vikář) P. Benedikt Hudema se v chodovské farnosti poprvé představí při mších svatých v neděli 16. 7. v 8.30 a ve 20.00. Po obřadech bude také udílet své novokněžské požehnání.

Moji milí,

už v minulém úvodníku jsem trochu psal o blížících se prázdninách. Asi proto, že jsem se na ně už také těšil. A už jsou tu! Většinou už máme plány, jak je prožijeme, co všechno uvidíme, koho navštívíme, kam pojedeme na dovolenou. Prázdniny jsou dobrý vynález. Nedávno jsem četl v rozhovoru s biskupem Herbstem otázku, co by dělal, kdyby dostal hodinu navíc. Odpověděl, že by ji asi prospal. Odpočinek je potřebná věc. Občas je třeba vypnout, nemuset na nic myslet a prožít chvíli v klidu a pohodě. Vnitřní poměr aktivity a odpočinku máme každý trochu jiný, ale nikdo nedokáže pořád jenom sršet aktivitou. Moc vám všem přeji, abyste si opravdu odpočinuli. Vždyť i prázdninové aktivity se dají přehnat a člověk se pak může cítit víc unavený, než před dovolenou. Doporučuji tedy věci nepřehánět a spíš se radovat z toho, co přijde jakoby „samo“. Letní volno je také výbornou příležitostí dohnat dluhy v duchovním životě. Občas můžeme cítit, že na boží věci máme v návalu celoročních starostí a povinností málo času. I v tomto ohledu doporučuji umírněnost a ne snahu urvat toho co nejvíc. Myslím, že spíš jde o to, vychutnat si jednoduché věci, podívat se například na nějaké poutní místo, kam jste se už dlouho chystali a chvíli na něm pobýt jen tak. Mít prostě radost z volna, které můžete strávit s Bohem a přitom se nemuset o nic moc snažit a drát.

Od července u nás bude jako na svém prvním místě působit novokněz Pater Benedikt Hudema. Píšu tento úvodník zrovna v den jeho kněžského svěcení. Skoro celou mši svatou jsem myslel na to, aby se mu u nás líbilo. První působiště má v životě kněze důležitý význam. Předchází mu sice jáhenská služba, ale kněžství se slavením eucharistie a svátosti smíření a nemocných je něco jiného. Dává daleko hlubší účast na radostech i křížích těch, ke kterým je kněz poslán, aby sloužil. Pater Benedikt je jemný člověk. Není už také žádné „ucho“ a tak si myslím, že jeho služba bude pro naši farnost požehnáním. Doufám a modlím se za to, abychom my byli zase radostí pro něho. Víím ze zkušenosti, že kaplani, a zvlášť novokněží, jsou vždy ve zvláštní oblibě, takřka rozmazlování :-). Sám jsem kaplanoval jen asi čtyři měsíce – před čtyřmi lety v Roudnici nad Labem – a moc jsem si to užíval. Také ale víím ze zkušenosti, že člověk nemůže navštívit všechny farníky najednou. I Pater Benedikt bude potřebovat určité chvíle pro modlitbu, samotu a osobní svobodu. Prosím vás proto, abyste ho rozmazlovali s jemností a taktem. :-). Hlavně vás prosím, rozmazlujte nás oba ve vašich modlitbách. Ve vzájemné modlitbě, v Pánu, dochází totiž k tomu nejhlubšímu sjednocení a vzájemnému pochopení.

Původně jsem se chtěl víc rozepsat o tom, že prázdninami vlastně začně už druhý rok mého působení v naší farnosti. Ale to klidně počká. Jen bych vám chtěl na závěr veřejně odpovědět na soukromou otázku, kterou mi nedávno kdosi položil – zda jsem na Chodově šťastný. Možná tak někdy nevypadám, ale buďte si jisti, že jsem!

Váš Otec Karel

STAVBA ROSTE PŘED OČIMA...

V obrazové zkratce přinášíme novinky z největšího staveniště arcidiecéze za měsíc květen a červen 2006.

■ Počátkem května začalo vyzdívání obvodového pláště, který je podporou stropu nad přízemím. Betonové stěny sálu, kaple i věže postupují vzhůru v úrovni 1. patra.

■ Pohled od věže přes kapli do sálu v polovině května.

■ Ze stejného místa pohled na terasu nad rozšířeným suterénem budoucí 2. části stavby. Tato terasa bude ohrazena stěnou do úrovně parapetu oken podle původního projektu, opatřena tepelnou izolací, krytinou a dlažbou. Chodník kolem ní bude snížen, aby bylo možno po dokončení první části stavby časem provizorně využít i tuto část suterénu.

■ 31.5.2005 byl dobetonován strop nad přízemím.

■ Od počátku června 2006 rostou stěny 1. patra, nosníky stropu sálu, zdvihá se dále věž a stěny kaple.

■ 20. června 2006 proběhlo na arcibiskupství setkání sponzorů.

■ Ke dni uzávěrky FCHODOVIN probíhá betonáž spodního stropu nad sálem (nad ním budou ještě dva podélné světlíky). Výška kaple je již rozeznatelná podle vyčnívající armatury a věž vyrostle ještě asi o 4 metry.

Závěrem chceme vyjádřit poděkování všem, kdo s realizací stavby podle svých možností a sil jakkoli pomáhají.

J. Jelínek

Po prázdninách jedeme dál!

Končíme?

KŘESŤANSKÉ
CENTRUMSKÉ

Stojím před kaplí a obhlížím, kde bychom jaký keř v létě přistříhli. Jedna z paní mířících do kaple mi říká: „Vždyť už to nemá cenu, když tu po prázdninách končíme.“ Ale nekončíme! Někteří z vás se možná doslechli o plánovaném předání Křesťanského centra sdružení YMCA Praha, které v KC provozuje mládežnický klub Ymkárium a mateřské centrum Domeček. V souvislosti s převodem byla udávána různá data: 1. ledna 2007 nebo dokonce 1. září 2006, reálné nyní zůstává až po dokončení KCMT.

Všechny tyto termíny se v našich úvahách skutečně objevily. 1. 1. protože YMCA na sebe ten den převezme další aktivity a bude tak využívat téměř 75% objektu. 1. 9. zase navrhli představitelé městské části, aby se smlouva s novým nájemcem vyřídila skutečně do konce roku (na podzim bude činnost úřadu zaměřena spíše na komunální volby).

Postupně se ukázalo, že předání objektu YMCE s sebou nese nemalé riziko, že kácěčko nakonec získá úplně jiná organizace a všichni dosavadní obyvatelé se octnou „na dlažbě“. Takže i v nadcházejícím školním roce 2006/7 zůstává vše rámcově „při starém“.

Naopak, chystáme novinky!

O prázdninách dojde k malým stěhováním v rámci objektu. Získáme tak nově prostor na menší klubovnu pro cca 8–10 lidí (z dosavadní ředitelské kanceláře). Díky tomu se některé aktivity přesunou do důstojnějších prostor (právní poradna, terapie, výuka náboženství) a bude možno rozvinout nové aktivity: setkávání anonymních alkoholiků, poskytování reflexní terapie, série minipřednášek apod. O konkrétním programu na školní rok se dočtete v poprázdninových Fchodovinách.

Během prázdnin budeme malovat chodby, které jsou místy opravdu hrozné. Určitých změn se dočká sakristie, (konečně) se opraví světla v kapli. Nové podoby se péčí sdružení Kamínek dostane hřišti na zahradě. S tím vším nám přijede od 21. srpna do 3. září pomoci skupina zahraničních dobrovolníků, které budete moci poznat na první poprázdninové bohoslužbě.

Přeji vám krásné léto a těším se na viděnou po prázdninách.

Filip Malý

ANONYMNÍ ALKOHOLICI v Křesťanském centru

Od poloviny května se u nás každý pátek od 16.30 scházejí setkává skupinka Anonymních alkoholiků (AA). Iniciátora setkávání pana Michaela jsem se zeptal, kdo jsou a k čemu setkání slouží.

AA je společnost lidí, kteří mají jediný cíl: pomáhat si vzájemně abstinovat. Vznikli před jednácti desítkami lety. Tehdy se v Americe sešli dva alkoholici Bob a Bill, který už lékaři nedávali žádnou naději na vyléčení. Zjistili, že když jsou dva, pomohou si navzájem vydržet abstinovat. Ve skupině, kde jsou již abstinenti, to jde lépe, než kdyby se člověk scházel s bývalými kamarády, kteří pořád chodí do hospody. Já osobně vidím AA jako jeden z prostředků, jak vydržet v abstinenci. Kromě toho je samozřejmě potřeba dělat i další věci.

Pro koho jsou setkání určena?

Pro lidi, kteří chtějí abstinovat. Je to nabídka. Mohu to zkusit, když se mi tam nebude líbit, nemusím. Je to věc každého. Fakt je, že AA výsledky mají a proto jsem k nim začal chodit. Jedinou podmínkou pro účast je touha zůstat střízlivý. Jestli někdo prošel léčbou nebo ne, nerozhoduje.

Co znamená „anonymní“ alkoholik?

Lidé, kteří přijdou na setkání mají výhodu, že nemusejí říkat své jméno. Mohou říci křestní jméno nebo přezdívku. Když je člověk v anonymitě, je otevřenější. Nemá obavy, že ho někdo pomluví. Jednou z našich zásad také je, že věci, o kterých se mluví a koho jsem tam potkal, se nevynáší ven.

Jak to setkání probíhá? Co je na něm nej důležitější?

Neexistují striktní pravidla, jen doporučení. Záleží na lidech, kteří se sejdou. Nejdů-

ležitější je na setkání chodit. Kdo jde na setkání, nesedí v hospodě. Je to závazek a chopení na meetingy se pro mnohé alkoholiky stává novou životní náplní.

Jakých zásad se AA drží?

Existuje kniha s naznačeným postupem léčby. V první řadě jde o to přiznat si, že jsem závislý na alkoholu, a věřit, že se to může změnit. Takových postupných kroků je více. První krok trvá nejdéle. Mně samotnému to trvalo hrozně dlouho. Člověk si myslí, že problémy jsou v jiných lidech, že mi osud hází klacky pod nohy atd. Když se lidé scházejí, vidí, že to jde i jinak. Potkáváte lidi, kteří abstinentují desítky let. Takže to nějak funguje, i když AA nejsou samozřejmě všelék. Je ale dobré zkusit, co se dá.

Týkají se setkání i lidí z naší farnosti?

Většina lidí si představuje alkoholika jako ožralu ležícího ve škarpe. Ale zprvu jsou to normálně fungující lidi v rodinách. Alkoholikem se navíc nikdo nestane najednou, proto je dobré si všimát sebe i okolí a reagovat včas. Návštěvníkem může být v podstatě kdokoli, kdo je alkoholik a chce abstinovat. Jen by mu mělo být více než 18 let.

Díky za rozhovor, Filip Malý

Setkání Anonymních alkoholiků se konají každý pátek od 16.30. V době prázdnin pouze v termínech 7. 7., 14. 7., 4. 8., 11. 8.

Náš káccčkový psychoterapeut Pavel Hynek, který pracuje na oddělení závislostí v bohnické léčebně, dodává, že podle statistik je v ČR 300.000 lidí závislých na alkoholu a celý jeden milion pije nad hranici rizika. To znamená, že každý desátý z nás ve farnosti (počítáme-li i kojence) jsme ohroženi alkoholismem.

Všude dobře...?

Většina z nás v létě odjíždí mimo chodovskou farnost, velmi často do jižní Evropy. P. Ondřej Pávek to má přesně obráceně: Na Jihu tráví školní rok a na prázdniny přijel na Jižní Město. Požádali jsme ho, aby nám své zážitky ze studií v Itálii krátce přiblížil.

Otázka na úvod: jak se máte?

Na to bývám - celkem pochopitelně - dotazován dost často a vždycky odpovídám, že teď se mám velmi dobře, protože jsem doma. A i když to může znít jako fráze, myslím to vážně. Ne nadarmo se říká, že „všude dobře, doma nejlépe“. S první polovinou tohoto úsloví bych sice po svých zkušenostech trochu polemizoval, ale druhou beze zbytku potvrzuji.

Víme, že během roku studujete v Itálii. Mohl byste upřesnit kde a co?

Studuji kanonické právo (někdy se také lidově říká církevní právo, což ale není úplně přesné označení) v Istituto di diritto canonico San Pio X. v Benátkách.

Jak dlouho takové studium trvá?

Celková doba pro získání licenciátu kanonického práva je tři roky. Platí to pro všech-

ny fakulty či instituty, na kterých se kanonické právo přednáší, je to dáno příslušnými řády studia stanovenými Kongregací pro katolickou výchovu.

Náročnější část studia už máte za sebou, nebo Vás teprve čeká?

Zda mám těžší část před sebou či za sebou, nemohu asi jednoznačně říct, protože je to dáno více okolnostmi. Fakt je, že pokud jde o vlastní studovanou látku, její těžiště zpravidla nebývá situováno hned do prvního ročníku. Na druhou stranu určitě platí, a zkušenosti starších kolegů to potvrzují, že právě první ročník bývá obtížný z důvodů nutné adaptace na nové prostředí, jazyk, atd. Takže nevím. Na nějaké přehnaně optimistické závěry se rozhodně necítím. Pokud jde o studijní povinnosti, ty budou zřejmě všude stejné: účast na přednáškách, samostatné studium, semestrální zkoušky a nakonec

závěrečné licenciátní zkoušky a sepsání licenciátní práce.

To, že budete studovat konkrétně církevní právo, jste si vybral sám?

Volba oboru byla zřejmě souhrou více okolností. O kanonické právo jsem se již dříve zajímal, kromě státních zkoušek na fakultě jsem před několika lety absolvoval kurs pro advokáty Interdiecézního církevního soudu v Praze a potom jsem nějakou dobu také u tohoto soudu jako advokát pracoval. A když přišla do diecéze nabídka stipendia pro studium kanonického práva v Benátkách, po určitém – ne zrovna snadném – rozhodování jsem ji přijal. Samozřejmě nemohu odhadovat, co by bylo, kdyby se ta nabídka týkala jiného oboru, zda by v takovém případě byla učiněna právě mně, atd. Za sebe to vidím tak, že pokud vůbec něco studovat, jiný obor bych si v současnosti nevybral.

Takže studium Vás baví...

Ani tohle nejde říct jednoznačně. Velmi to závisí na konkrétní látce (tedy kursu či předmětu), pak také na osobnosti vyučujícího, na kvalitě výkladu a na schopnosti rozumět výkladu v cizím jazyce. Něco je zajímavé a současně potřebné, něco jenom potřebné, něco zbytečné. Jako na každé škole.

K čemu bude Vaše vzdělání potom sloužit? Počítá se s Vámi na nějaké "řídící posty" v církvi?

To je samozřejmě otevřená věc, ale předpokládám, že s velkou pravděpodobností budu ustanoven k nějaké práci právě u Interdiecézního církevního soudu v Praze.

Jak vám jde italská?

S jazykem jsem se nevyrovnal, na to jsem byl v Itálii doposud příliš krátce. Zatím mohu říct, že pozoruji velký rozdíl v možnostech pasivního a aktivního používání jazyka. Zatím-

co četba odborných textů mi celkem problémy nedělá, horší je to s porozuměním mluvenému slovu (to závisí na tom, jak rychle a zřetelně přednášející mluví, zda je italská jeho mateřštinou či nikoli...) a vůbec nejobtížnější je pro mně zatím aktivní mluvení o zcela běžných, neobdobných věcech. Před odjezdem do Itálie jsem se italsky učil; jeden rok jsem chodil do jazykové školy a k tomu jsem si přibíral ještě soukromé hodiny. To mi velmi pomohlo a svému učiteli jsem za to vděčný, ale přece jenom ta realita cizího jazykového prostředí je potom vždycky poněkud jiná a částečná znalost jazyka na školní úrovni nestačí.

Je obtížné vrátit se „do lavic“ po delší pauze od studií?

Docela ano. Ale možná to není dáno jen tím návratem „do lavic“ jako spíš velmi pronikavou změnou prostředí. Alespoň pro mně.

Kdo jsou Vaši spolužáci? Podnikáte spolu nějaké akce, párty, výlety a podobně?

Složení posluchačů je opravdu velmi různorodé. V institutu studují jednak laici – to jsou téměř bez výjimky Italové. Pokud jde o kněze, jsou tam jednak Italové, kteří zřejmě působí ve svých farnostech a nebydlí s námi cizinci v konviktu, a potom tedy my cizinci velmi pestrého národnostního složení. Jsou mezi námi kněží ze Slovenska, Polska, Ukrajiny, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Rumunska, Bulharska, Indie, Konga, Kamerunu, Nigérie, Brazílie... Snad jsem na nikoho nezapomněl.

Pokud jde o „doprovodné akce“, na které se ptáte, jistě by taková možnost byla, ale já je téměř programově nevyhledávám. Chci-li nějak obstát ve studijních povinnostech, je s tím dost práce a příliš mnoho času nezbyvá.

Jak tedy vypadá Váš běžný den?

Podoba dne závisí na tom zda zrovna máme přednášky ve škole či nikoli. V tomto roce se přednášelo tři dny v týdnu, ostatní

dny byly pro samostatné studium a také pro výpomoc ve farnostech, pokud nám byla taková služba přidělena. Přednášky jsou dopoledne i odpoledne až do večera, takže tyto dny jsou dost náročné. Dny samostatného studia se mi zdají efektivnější.

K dennímu programu také patří – to jsem asi měl zmínit na prvním místě – společná liturgie: ráno mše sv. a ranní chvály, večer nešpory.

Kde vlastně v Benátkách bydlíte?

Jak už jsem se zmínil, bydlím v koleji, která se oficiálně jmenuje Convitto internazionale Beato Giovanni XXIII., spolu s ostatními kolegy cizinci. Tam máme zajištěno všechno potřebné.

Vraťme se teď ze slunné Itálie zpět do Čech. Jaké to je, sloužit jako kněz ve farnosti, kde jste vyrůstal?

I když většinou nebývá obvyklé, aby byl kněz ustanoven do farnosti, ze které pochází, sám to jako něco mimořádného (ve smyslu vyžadujícího nějaký zvláštní přístup) nevnímám a cítím se zde naprosto normálně, tzn. jsem tady velmi rád. Že k tomu přispívá i to všechno, co jsem zde od svého dětství mohl prožít, je jistě také pravda.

Kam se chystáte na prázdniny?

Myslím si, že na prázdninách už jsem – právě tady. A protože „...doma nejlépe“, jak jsem zmínil na začátku, na žádné daleké cesty se nechystám. V srpnu bych rád jel na pár dní na dovolenou, ale bude to ve vlastech českých, resp. českomoravských, žádná cizina.

Díky za rozhovor a přeji tedy krásné léto ať už na Chodově nebo kdekoli jinde.

Radek

Benátky

Dopisy o modlitbě

3

Ptáte se mě na vnitřní život. To je velmi dobře. Pro kněze stejně jako pro laika není nic tak důležitého, jako právě tohle. (...) Dbejte, abyste svou modlitbu nepřetěžovali. Věci, které jsem vám řekl, dále nekomplikujte! Nezapomeňte, jak zní nejvyšší zákon: dělejte to, co se vám právě nejvíce daří. Když člověk začíná, vždycky má snahu utápět se v drobnostech. Nebuďte příliš úzkostliví! (...) Co se týče modlitby zvolání, nechte se vést tím, co vás osobně přitahuje. Netrapte se tím, abyste Bohu vypočítával všechny podrobnosti toho, co si přejete! Když například chcete požádat o zdraví pro své kamarády, je zbytečné Bohu říkat: „Ochraň je před chřipkou, a také před spalničkami, dále před leukémií, ale i před souchotinami a černým kašlem, potom ještě před cholerou, morem, černými neštovicemi atd!“ Ne, prostě Bohu řekněte: „Dej jim zdraví!“ Zjednodušte věci a nekomplikujte! (...) Dělejte všechno upřímně, zbavte se úzkoprsosti! Snažte se modlit hluboce a opravdově každý den, někdy více, někdy méně, jak vám to možnosti dovolují! Je třeba podrobit se okolnostem, na nichž nelze nic změnit.

Pokud jde odlišné náhledy vašich jednotlivých zpovědníků, ten, kterého jste si právě vybral, vás určitě něčemu novému naučí. Je na vás, abyste rychle rozpoznal, co je jeho silnou stránkou, a načerpal z toho, co nejvíce můžete. Již jste prošel určitou školou vnitřního života. Jestliže ji váš nový duchovní rádce nechápe, nemluvte už o ní a pokračujte dále. Tato

zdanlivě revoluční rada, která protiřečí poslušnosti, je ve skutečnosti to nejlehčí, co může být. Vezměte můj příklad: Já jsem zde v Sept-Fons poznal již tři otce opaty, osm otců učitelů, devět převorů; teď už mám svého čtvrtého zpovědníka. Kdybych se býval chtěl řídit spiritualitou... nebo tím, čím byl každý z nich posedlý, létal bych v tom jako hadr na holi! (...) Tohle říkám těm, kteří skutečně prošli opravdovou počáteční školou; neplatí to pro ty, kteří se duchovně formovali sami, nebo kteří si vytvořili doktrínu ze svých vlastních názorů...

**S bratrskou úctou
bratr M. Jeroným**

Převzato z knihy *Umění naslouchat*
(Karmelitánské nakladatelství 1995).

Foto: www.novydvur.cz

Zprávičky **z Farní** **charity**

Vážení přátelé,

v prázdninovém čísle FCHODOVIN je obvykle program akcí na prázdniny. Charita ovšem poskytuje služby stále ve stejném rozsahu, bez ohledu na roční dobu. Rozsah našich služeb, doba jejich poskytování a úřední hodiny organizace zůstávají tedy po celou dobu prázdnin beze změny.

Před několika měsíci jsem psala článek o plánovaném novém projektu – Stacionáři pro klienty s duševní organickou poruchou (senilní demencí). Mnozí z vás se mne ptají, jak to se stacionářem vypadá. Skutečně se v lednu zdálo, že projekt bude úspěšně uveden do života během několika nejbližších měsíců. Na úřadu městské části nám říkali, že přidělení objektu bývalého azylového domu pro matky s dětmi v Markušově ulici je pouhá formalita. Dokonce jsme již začali shánět finanční prostředky na rozjezd projektu a rekonstrukci objektu. Problémy ovšem začaly již v únoru, kdy se najednou předjednaná výše nájmu začala některým zástupcům městské části zdát příliš nízká. Začala jednání a výsledkem bylo, že v březnu šel objekt znovu na vývěsku. Znovu jsme žádali, předložili všechny požadované dokumenty a byli jsme jedinými zájemci o objekt. Opět jsme byli osloveni, abychom přistoupili na nové podmínky - vyšší nájem, smlouva na dobu neurčitou s výpovědní dobou bez garance návratnosti vložených investic a další. I původní námi předložené podmínky nájmu byly téměř neúnosné (nájemní smlouva dává nájemci pouze povinnosti a penalizaci jejich neplnění, nedává ovšem nájemci žádná práva),

ale zvládli bychom to. Další požadavky MČ byly bohužel nepřijatelné. Rada MČ nakonec naši žádosti o objekt zamítla. Místní politici zjevně nedokážou pochopit, že projekt stacionáře pro seniory není komerčně zajímavý. Je sice pravda, že od 1. 1. 2007 vejde v platnost nový zákon o sociálních službách, který dává klientům příspěvky na péči. Naši klienti ovšem ve většině případů nesplňují podmínky ani 1. stupně nároku na příspěvek. (O novém sociálním zákoně budu psát někdy na podzim, až bude vydána prováděcí vyhláška.) Po dlouhém zvažování všech dostupných informací jsem se rozhodla, že o nájem objektu naše Charita v následujících měsících žádat nebude. Je mi to líto. Strávila jsem přípravou projektu mnoho hodin a jde o potřebnou, v naší části Prahy prakticky neexistující, službu. Přesto podle mého názoru nemá smysl o projekt usilovat až do podzimních komunálních voleb. Pokud se po volbách změní personální obsazení rady, budu o projektu znovu jednat.

Projekt stacionáře sice nevyšel. Jedna věc je na tomto projektu pozitivní. Opět jsem si ověřila, jak nás Pán chrání. S „požehnáním“ MČ Praha 11 jsem podala několik žádostí o finanční podporu. Žádná žádost nebyla podpořena. Nenastala tedy ani jedna z možných kritických situací – získat nájem objektu s nedostatečnými financemi, nebo mít přidělené finanční prostředky bez prostor. Obě varianty by byly velmi náročné. Díky, Pane, za ochranu.

Na podzim jsem psala o druhém novém projektu naší organizace. Tím je zaměstnávání žen bez práce, matek s dětmi a žen nad 45 let, a jejich rekvalifikační vzdělávání v oboru pečovatelka. Projekt je financován z prostředků globálního grantu Evropského sociálního fondu. Tento projekt probíhá velmi úspěšně. Je plně personál-

ně obsazen a první pracovnice ho již začínají opouštět, protože si našli nové, lépe placené pracovní místo. Z tohoto projektu mám velkou radost. Při přijímacím řízení obvykle přicházejí ženy, které nevěří tomu, že práci dostanou. Jsou často ve velmi obtížných finančních a rodinných situacích. Vlastně už ani nevěří, že by to mohlo být jiné. Je velmi povzbudivé dívat se, jak v průběhu práce u nás nacházejí zase sebevědomí, začínají se orientovat v problematice a učit se organizovat si pracovní a rodinný čas. Postupně se otevírají a začínají si samostatně hledat informace. Prozatím projekt opustily dvě pracovnice a obě si našly místo v oboru. Počet pracovnic průběžně doplňujeme ve spoluprá-

ci se sociálními odbory Městských částí Praha 11 a 4 a Úřadem práce. V současné době jsem začala shánět finanční prostředky pro zajištění pokračování projektu. Financování z globálního grantu končí k 31. 12. 2006. Budu žádat o finanční prostředky z programu JPD 3 Evropského sociálního fondu. Pokud se vše podaří, bude zajištěno financování projektu na dalších 18 měsíců. Takže nám držte palce, abychom grant získali a projekt mohl pokračovat i v dalším období.

Blíží se prázdniny a s nimi doba dovolených. Přeji vám všem, abyste načerpali nové síly a užili si krásnou dovolenou. Nám všem přeji teplé a slunečné léto.

Eva Černá

...chtěla bych vám poděkovat za vaše úžasné vystoupení, které jste pro nás uspořádali 13. června v kostele sv. Františka z Asissi. Neměla jsem původně v úmyslu zůstat dlouho, ale zůstala jsem a se zatajeným dechem poslouchala až do konce! Některé skladby, které jste zpívali, jsem znala, a byla jsem překvapená, že ve vašem provedení zněly najednou JINAK: byly to zároveň modlitby. Chci vám poděkovat hlavně za krásně zazpívané a zahrané africké spirituály a za část rockového oratoria Judas: tvořily zajímavý kontrast s písněmi východní liturgie nebo se skladbami Chemin Neuf. Když jsem pracovala jako au-pair ve Švýcarsku, pozval tamější kněz, původem z afrického Burundi, africký pěvecký sbor, aby doprovázel naši ranní srpnovou bohoslužbu. Kostel byl plný k prasknutí a všichni čekali na příchod kněze. Místo něho ale přitančili až před oltář Burundané s nádhernými barevnými šátky a bubínky a začali zpívat a hrát tak, že se celý kostel otřásl v základech. Někteří Švýcaři se urazili, že na jejich poklidné mši najednou znějí africké bubny a na protest odešli z kostela. Zpětně myslím, že by se mohli inspirovat naším chodovským publikem, které vaše vystoupení odměnilo obřím potleskem! Hodně dalších úspěchů a nadšených posluchačů!!

Milena Horníková

Program KC-JM na prázdniny

Pondělí

Charita • 10.00–12.00

DIXIE • 14.00–18.00 (v srpnu)

Ymkárium • 15.00–20.00 (mimo 15.7.–20.8.)

Úterý

Ymkárium • 15.00–20.00 (mimo 15.7.–20.8.)

Středa

Charita • 10.00–14.00

Mateřské centrum Domeček • 10.00–12.00

DIXIE • 14.00–18.00 (v srpnu)

Ymkárium • 15.00–20.00 (mimo 15.7.–20.8.)

Čtvrtek

DIXIE • 14.00–18.00 (v srpnu)

Ymkárium • 15.00–20.00 (mimo 15.7.–20.8.)

Pátek

Charita • 10.00–12.00

Anonymní alkoholici • 16.30–18.00 (pouze 7.7., 14.7., 4.8., 11.8.)

Neděle

Mezinárodní letniční církev • 13.00–15.00

18. – 11. 8. Otevřená keramická dílna pro děti i dospělé

V prvních dvou srpnových týdnech můžete využít školní keramickou dílnu. Děti i dospělí si mohou pod vedením lektorky vyzkoušet točení na hrnčířském kruhu (50 Kč/hod. + materiál), výrobu nádob pomocí sádrových forem, modelování a dekorování keramiky (60 Kč/hod. včetně materiálu). Dobu návštěvy je nutné si domluvit předem na tel. 603 180 180 (paní Sehnoutková).

7. – 11. 8. DIXIE kemp

Prázdninový kemp pro děti: hry, sport, tvůrčí činnosti, vstup zdarma (otevřeno pondělí až pátek od 14.00 do 18.00, v pátek celodenní výlet).

21. 8. – 3. 9. Mezinárodní tábor

Skupina osmi cizinců z celého světa ve věku od 20 do cca 30 let přijede na tzv. work-camp – tábor dobrovolné práce, zvelebovat kácéčko. Kdo by si chtěl potrénoval angličtinu, seznámit se se zajímavými lidmi a pomoci, může se na jeden nebo více dní možno připojit. Sám jsem byl na čtyřech podobných akcích a vždycky se vydařily. Informace: Filip Malý (774 171 556).

Těsně na začátku prázdnin se loučíme s P. Petrem Svobodou, který v září doprovází vojenskou policii do Iráku. Letní měsíce bude trávit jednak na dovolené a jednak na vojenském soustředění před misí. Petře, díky ti za všechnu pomoc. Hezké léto a bezpečný návrat z mise tobě i ostatním! *P. Karel*

KCJM MÁ NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO 774171556

Od 1. července se do Křesťanského centra dovoláte pouze na toto telefonní číslo. Pevná linka už nebude v provozu. Na stejné číslo volejte i Filipu Malému.

- **Svatoprokopská pouť.** Klášter na Sázavě. Sobota 8. 7. večer křížová cesta, celonoční adorace; neděle 9. 7. v 10.30 hod. mše s biskupem Herbstem.
- **Cyrlometodějská pouť.** Velehrad. 3.–4. 7. Konference na téma „Náboženství a rozmanitost v Evropě ve vybraných regionech“, hra pro děti, výstava fotografií ze života Matky Terezy, ekologické dílny, Koncert lidí dobré vůle. 5. 7. slavnostní bohoslužba. Podrobnosti www.velehrad2006.cz
- **Letní liturgický seminář.** 24.–28. 7 v Hradci králové. Liturgie jako místo setkání člověka s Bohem. Přednášky na různá témata.
- **Letní tábor pro mladé muže.** Tábor v Horní Plané na Šumavě od 23. do 30. 7. pořádají seminaristé a představní Arcibiskupského semináře. Společné modlitby, přednášky, sport, práce. Info: seminariste@arcs.cuni.cz, 220 181 111.

Prázdninový příběh

Říká se, že když lehla popelem Velká alexandrijská knihovna, uchovala se pouze jediná kniha. Byla to docela obyčejná knížka, nudná a nezajímavá, a tak ji prodali za pár halířů nějakému ubožákovi, který sotva dovedl číst. Avšak tahle, jak se dříve zdálo, nezajímavá knížka, se ukázala být tou nejcennější knihou na světě, protože na vnitřní straně obalu bylo načmáráno velkými zkroucenými písmeny několik vět, které obsahovaly tajemství kouzelného kamene – malého obláčku, který dokázal proměnit to, čeho se dotkl, v ryzí zlato. Text říkal, že onen vzácný obláček leží někde na pobřeží Černého moře mezi tisíci jemu podobných. Liší se však tím, že zatímco obyčejné oblázky jsou na dotek studené, ten kouzelný je teplý, jako by byl živý.

Ten muž se nad svým štěstím zaradoval. Všechnen svůj majetek prodal a ještě si hromadu peněz půjčil, aby mu vystačily alespoň na rok, a vydal se k Černému moři. Na břehu si postavil stan a začal úmornou práci – hledání kouzelného kamene. Dělal to takhle: Zvedl obláček a když byl studený, nepustil ho zpátky na břeh, protože by se mohlo stát, že by stejný kámen zkoumal několikrát, ale hodil jej do moře. Každý den hodiny bez konce setrval trpělivě ve svém úsilí; zvedl obláček a pokud cítil jeho chlad, hodil jej do moře, zvedl další... a tak dál, bez přestání. Dělal to tak týden, měsíc, celý rok. Pak si půjčil znovu peníze a pokračoval další dva roky. Pořád dál: zvedl obláček, podržel v ruce... byl studený, hodil jej do moře. Hodinu po hodině, den po dni, týden po týdnu – a kouzelný kámen stále nikde.

Jednoho večera zvedl obláček, který byl na dotek teplý a – čistě ze zvyku ho hodil do Černého moře...

Z knihy A. de Mella „Modlitba žáby“

*My plujem dál a dál, v zelené lesy, kde vlnka
s vlnkou slaví své plesy, my plujem dál a dál
v zelený háj, my plujem dál a dál
v zelený háj...*

*Boží požehnání na vašich
prázdninových cestách
přeje redakce*

**Fara a kostel
sv. Františka z Assisi**

Na Sádce 18, Praha 4
☎/fax: 272 934 261
fara.chodov@volny.cz
<http://www.kcmt.cz>

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, Praha 4
☎ 774 171 556
krestanske@centrum.cz
<http://kcjm.duch.cz>

PRÁZDNINOVÉ BOHOSLUŽBY

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí		
Úterý		
Středa	18.00	
Čtvrtek		
Pátek	18.00	
Sobota		
Neděle	8.30 20.00	

E-mail

Karel Kočí (administrátor)	777 101 941	kkoci@a-contact.cz
Benedikt Hudema (farní vikář)		
Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)	603 235 606	ondrej.pavek@t-email.cz
František Převrátíl (výp. duchovní)	776 252 251	prevrat@volny.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Filip Malý (pastorační asistent)	774 171 556	filip.maly@post.cz
Martin Flosman (past. asistent)	777 637 280	flosmanm@post.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář charity (peč. služba)	272 941 972	charita.chodov@email.cz